



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1750/2021
01.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Зечевић адвокат из ..., против туженог Друштва за трговину и услуге „Гаја“ ДОО из Новог Сада, чији је пуномоћник Гавра Димитријевић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2363/20 од 20.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2363/20 од 20.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 11/2020 од 07.07.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је анекс уговора о раду од 06.11.2019. године незаконит и без правног дејства. Ставом другим изреке, поништено је решење о отказу уговора о раду од 22.11.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да врати тужиоца на рад и распореди га на посао ... или друге послове у складу са његовом стручном спремом, знањима и способностима. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 69.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је део захтева за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове поступка од дана пресуђења па до дана извршности.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2363/20 од 20.05.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена и преиначено решење о трошковима поступка у усвајајућем делу, садржано у пресуди Основног суда у Новом Саду П1 11/2020 од 07.07.2020. године, тако што је обавезан тужени да поред досуђеног износа тужиоцу накнади износ од још 1.500,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и првостепена пресуда укинута у делу захтева да се обавезе тужени да распореди тужиоца на послове ... или друге послове у складу са његовом стручном спремом, знањима и способностима и у том делу тужба одбачена, док су у преосталом делу жалбе одбијене и првостепена пресуда у преосталом делу потврђена.

Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Навод ревизије да је образложење другостепене пресуде нејасно није од значаја јер се њиме у суштини указује на битну повреду одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана која није законски разлог за овај правни лек, а иначе је заснован на очигледној грешци у писању образложења првостепене пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по уговору о раду од 01.07.2016. године обављао послове ... за које је тражен трећи степен стручне спреме, који тужилац поседује. Овај уговор отказан је решењем туженог од 25.04.2018. године (због неостваривања резултата рада, односно непоседовања стручног знања и способности за рад на пословима које је тужилац обављао). То решење је поништено правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1195/18 од 30.01.2019. године и тужени обавезан да тужиоца врати на рад и распореди га на посао ... или друге послове у складу са његовом стручном спремом, знањима и способностима. Означена пресуда постала је извршна 31.07.2019. године. Тужени је 21.03.2019. године донео нови Правилник о организацији и систематизацији послова у којем су систематизована радна места директора, крупнијеа, пословође, мајстора механичара, домара и чистачице. За радно место ... правилником је предвиђен IV стручне спреме, а за радно место домара III степен стручне спреме. Препорученом пошљом од 22.07.2019. године тужени је позвао тужиоца да се врати на рад 29.07.2019. године. Ова пошљка није уручена тужиоцу и враћена је туженом са констатацијом да је прималац није преузео на шалтеру поште. Тужени је о томе сачинио белешку коју је истакао на огласну таблу 02.08.2019. године и 23.08.2019. године уручио тужиоцу упозорење о отказу уговора о раду због његовог неоправданог изостанка са рада три дана у току године. Тужилац је 25.08.2019. године поднео предлог за извршење ради враћања на рад, о којем је одлучено решењем о извршењу од 30.08.2019. године. Тужени је 04.09.2019. године поново упутио тужиоцу позив да се врати на рад. Тужилац се том позиву одазвао и 16.09.2019. године приступио у просторије туженог, где му је уручен анекс уговора о раду којим се распоређује на послове домара. О понуђеном анексу уговора тужилац се није изјаснио ни тада, а ни након 26.09.2019. године када му је исти анекс тужени доставио поштом. Због тога је тужени 06.11.2019. године упутио тужиоцу писану понуду за закључење анекса уговора о раду у којој је навео да се тужилац распоређује на друго радно место због потреба процеса и организације рада, с`обзиром да више не постоји слободно радно место Уз понуду тужиоцу је достављен анекс уговора о раду који он није потписао, због чега је тужени 22.11.2019. године донео побијано решење о отказу уговора о раду засновано на одредби члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду. Тужени је у периоду од 01.08.2019. године до

22.11.2019. године на пословима ... запослио четири лица - крајем августа и почетком септембра и новембра месеца (све са III степеном стручне спреме). Иако је у општем акту туженог систематизовано радно место домара, на то радно место никада није било распоређено неко лице.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили о захтеву тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и његовом враћању на рад.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 2. Закона о раду прописано је да запосленом може престати радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на поребе послодавца, и то ако одбије закључење анекса уговора о раду у смислу члана 171. став 1. тачке 1-5 тог закона.

У конкретном случају, тужиоцу је понуђено закључење анекса уговора о раду ради премештаја на други посао (домара) из разлога предвиђеног чланом 171. став 1. тачка 1. Закона о раду - због потреба процеса и организације рада, односно зато што не постоји упражњено радно место ... на којем је тужилац радио пре отказа уговора о раду решењем поништеним у судском поступку. Међутим, код утврђене чињенице да је тужени и након извршне пресуде којом му је наложено да тужиоца врати на рад, па све до понуде анекса уговора о раду запошљавао друга лица на пословима ... са степеном стручне спреме који поседује и тужилац, судови су правилно закључили да је понуђени анекс уговора незаконит и да је исти понуђен тужиоцу како би се изиграла обавеза туженог да га врати на рад.

Из тих разлога, налазећи да нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права јер су засновани на разлозима којима се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање (супротно члану 407. став 2. ЗПП), на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић